

Azylový dům v Purkyňově ulici.

Kroměříž (mih) – Lidé bez přístřeší jsou v dnešní době smutnou realitou. Někteří si tento způsob života vybrali dobrovolně, ale pro mnohé z nich představuje život na ulici neresitelný problém. Jsou bez práce, bez peněz, bez střechy nad hlavou... Nemají se kde umýt a vyprat si své věci, kolemjdoucí je začínají obcházet obloukem. Chvilí zapomenutí nabídnou mnohým z nich alkohol nebo drogy a spirála propadání se na úplné dno společnosti se začíná roztáčet.

Dobrá rada do začátku

Vyspělost každé společnosti se pozná podle toho, jak se dokáže postarat o slabé a bezmocné. Ač se to někdy nezdá, bezdomovci k nim patří. Jejich slabost je především v sociální oblasti a v nízké schopnosti adaptovat se na reálné podmínky naší současné společnosti. I v našem regionu existují organizace, které lidem bez prostředků nabídnou první pomoc. Tato pomoc má dvě hlediště. Za prvé je podanou rukou přímo pro postižené a za druhé chrání společnost před šířením

negativních projevů bezdomovectví, jako jsou například alkoholismus nebo infekční choroby. Každý, koho podobná životní situace postihne, by měl kontaktovat sociální odbor na příslušném městském nebo obecním úřadě. Tam získá základní informace o pomoci osobám v hmotné nouzi a kontakty na organizace, které se pomoci lidem bez přístřeší zabývají. Protože řada bezdomovců se za svou situaci stydí a úřad vůbec nenavštíví, oslovují je přímo na ulici terénní sociální pracovníci. Ti už je mohou nasměrovat přímo na příslušné instituce a organizace.

Úsměv jako bonus

Pro lidi bez domova je terénní sociální pracovník záchranným bodem, který jim může pomoci nepříznivou situaci zvrátit. „Pro tuto práci je důležité navázat první kontakt a získat si důvěru. Mnozí z těchto lidí vůbec netuší, kam se mají obrátit o pomoc. Vysvětlím jim, že ztráta domova nemusí znamenat také ztrátu důstojnosti,“ přibližuje terénní pracovníce Ludmila Kračochová. Ve většině případů se jí podaří přesvědčit oslovené k návštěvě Nizkoprahového denního centra

ADAM. Nachází se v objektu azylového domu v Purkyňově ulici. Každý všední den se tu scházejí ženy i muži, kteří zde naleznou sprchu, mají k dispozici pračku a v útlé kuchyni si mohou dát teplou polévku, kávu nebo čaj. Bonusem navíc je

vstřícný přístup obou

pracovníků centra.

„Důležitou součástí naší

služby je sociální a

pracovní poradenství.

Naším uživatelem pomáháme

s hledáním práce,

učí se tu orientovat na internetu,

podávat inzeráty i odpovídat na pracovní

nabídky. Řada z nich potřebuje

poradit s vyplňováním různých

formulářů a v komunikaci se

soudy nebo úřady. U nás ví, že

na tyto starosti nejsou sami,“

vysvětluje sociální pracovníce

centra Veronika Pitnerová.

Možnost volby

Dalším krůčkem v procesu návratu do fungující společnosti jsou azylové domy. V nich najdou dočasné přístřeší ti žadatelé, kteří jsou schopni podřídit se režimu v kolektivním ubytovacím zařízení. V našem regionu se jedná o azylový dům pro ženy a matky s dětmi, který provozuje Oblastní charita, a azylový dům pro muže.

Pomoc zde najdou především ti zájemci, kteří se nechťejí s životem na ulici smířit a jsou ochotni pro změnu sami něco vykonat. Službu přibližuje sociální pracovníce Michaela Záluská: „V našem azylovém domě pro muže nabízíme možnost nového začátku ve formě bydlení, a to zpravidla na dobu jedno-

na kratší dobu noclehárna, kterou organizace také provozuje. „V loňském roce jsme se z Týdeníku Kroměřížska dozvěděli, že se jedná o jedinou dvě lůžka v celém kroměřížském okrese. I to byl jeden z důvodů, proč od letošního října kapacitu noclehárny navýšíme na čtyři místa,“ vysvětlil ředitel azylového domu Robert Hasala.

když je pomoc soukromých dárců důležitá, hlavní tíha financování leží na krajské a státní kase. Boj proti sociálnímu vyloučení patří k důležitým trendům moderní společnosti v celé Evropě. Česká republika se připojila k Evropskému roku boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení a z fondů Evropské unie je financována celá řada projektů. „V azylovém domě

Od října bude kapacita noclehárny navýšena na 4 místa.

Projekt motivačně-pracovní skupiny umožnil návrat na trh práce již několika uživatelům azylového domu.

Štědrá pomoc z „evropské“ kapsy

„Muži k nám často přicházejí úplně bez prostředků, jen v tom, co mají právě na sobě. Díky hodným lidem jim můžeme poskytnout obnošené šatstvo, ručník nebo hrnek na kafe. Co nám však schází, to je zachovalá obuv,“ konstatuje Michaela Záluská. I

pro muže realizujeme v současné době projekt Poskytování služeb sociální prevence ve Zlínském kraji. Projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a státním rozpočtem České republiky. Hlavním cílem projektu je napomoci cílovým skupinám osob plně se zapojit do ekonomického, sociálního a kulturního života společnosti. Peníze z tohoto projektu nám umožňují finančně zabezpečit chod azylového domu na dobu dvou let a zkvalitnit veškeré poskytované služby,“ uvedl Robert Hasala.

Foto: M. Hrdinová (2), Š. Žourková (1)

Pozvánka

Zajímá vás, jaké služby mohou využívat lidé bez přístřeší v našem regionu?

Azylový dům pro muže Kroměříž v Purkyňově ulici srdečně zve na Den otevřených dveří ve čtvrtek 23. září od 9 do 15 hodin.

V Bystřici zvolili druhou Podhostýnskou miss

Bystřice pod Hostýnem - Sportovní hala Sušil praskala páteční večer ve švech. Tentokrát se však na tribuně sešli fanoušci ženské krásy, aby viděli boj o titul královny krásy. Šest stovek diváků sledovalo excelentní podívanou pod taktovkou moderátora Petra Vágnera.

Dvanáctka finalistek se hrála v zářij reflektorů show, která měla grády. Výkony soutěžících dívek doladily světelné efekty, publikum podpořilo favoritky skvělou atmosférou. Titulem Podhostýnská miss se pyšní Denisa Biskupová z Bělořeva na Přerovsku. „Vítězství jsem opravdu nečekala, mám zdravotní problémy a na finále jsem si odskočila z lázní,“ prozradila překvapeně osmnáctiletá studentka. Hned tři šerpy ozdoby hrudí Nikole Vavříčkové, první vicemiss. Sympatická, talentovaná jedenáctka učarovala svým kouzlem osobností. Jeden z titulů zůstává doma, druhou vicemiss se stala Bystřičanka Karla Matějková. Ivaně Hradilové náleží titul Miss Média, další z vyhlášených ocenění.

Text a foto: Eva Mikešková

Přijela jako manželka, odjela jako vítězka. Po slavnostní večer se Podhostýnská miss vracela do lázní.

Královny krásy Podhostýnské miss open 2010.

Úvodní skladba představila finalistky jako dívky v modrém. Z odvážných modelů a vysokých podpatků si děvčata v choreografii Jany Kroupové nedělala těžkou hlavu.

Každá volba s předponou nej-jako nej-krásnější, nejhezčí, nejlepší je vždy spojená s nelehkým úkolem porotců. Zvolena bude ta krasavice, která zaujme nadpoloviční většinu. A volební období nebude dlouhé, jen několik desítek minut má mezinárodní porota na rozmyslenou. Na kandidátce je dvanáct jmen, stačí vykroužkovat preferenční hlasy... pro překladatelku to byl mnohdy oršek.

Došlo i na balet. Tak jako míchané koktejly osvěží každou párty, správně namíchaný poměr talentu a krásy vyzdvihne kouzlo osobností dívek.

Ženská kráska, to je věčný námět diskuzí. Každá žena je totiž přirozeně krásná, ale většina z nich se snaží samu sebe přesvědčit o opaku. Nutno podotknout, že se to také většině z nich daří. Ve finále stála dvanáctka těch, které se nebojí přiznat - jsem krásná.

Více fotografií z akce najdete na www.tydenik-km.cz v odkazu čtenář/fotogalerie